

Множеството слѣзваше вече въ едно широко но неравно мѣсто полуосвѣтено въ което поради туй натрупването бѣ опасно за чловѣци не навикналы на силны и немилостивы блѣсканія. Съ сичко туй женитѣ и повечето съ сукалчета дѣца въ рѣцѣ смѣло си отварахъ пѣть въ множеството, и виковетѣ имъ ту остры ту хулки размѣсвахъ са съ шалавитѣ и веселы вѣскличанія на мѣжбетѣ. Между толкози шумъ и глѣчка различаваше са твърдѣ ясно гласътъ на една жена, която отъ излишна радость никакъ не обръщаше вниманіе на общата блѣскотня и тѣпканица. — А. а! не ви ли казахъ азъ? тѣй говоряше тя на ближнитѣ до нея, не ви ли казахъ че ще имамы една жъртва за тигра и друга за лева?

Напредъ борцы юнацы
 Напредъ, напредъ съ мѣждрацы
 Съ гърды срѣщо гърды!
 Каква голѣма радость . . .
 Народътъ пленъ съ драгость
 На зрѣлище върви.

— Добра мома! извика Сосій.

— Да, рече малко завистливо младыйтъ художникъ, който са отличаваше по хубавитѣ кѣдрцы на косата си и щогодѣ благообразното си лице. Женитѣ сж луди за глadiatorытѣ. Тако ми Зевса! ако да бѣхъ робъ тосъ часъ быхъ са посвѣтилъ на туй знаніе.

— Навстина? рече Сосій засмѣвъ, сѣкый има свой вкусъ.

Множеството стигна вече до звѣринеца, и понеже туй мѣсто бѣше твърдѣ малко и заради туй натискѣтъ и блѣскотнята бѣше десетъ пѣти по голѣма отъ по напредъ, за тѣзи причина и за отстркненіе на сѣко безчиніе стояхъ у входа двама прислужнинны отъ Цирка които давахъ на посѣтителитѣ билеты за да влѣзватъ и не пуцахъ другы до като първитѣ не излѣзяхъ. Сосій като по снаженъ и силенъ и невѣспиранъ нито отъ свѣненъе нито отъ страхъ сполучи да са намѣри въ числото на преднитѣ посѣтители.

Отдѣленъ съ този начинъ отъ по напръшныя си сѣсѣдъ художника той изведнажъ са намѣри въ една задушена и гореща атмосфера вѣтрѣ въ една ограда освѣтена отъ много свѣтилницы,

А звѣроветѣ които ообыкновенно са държахъ въ особенны лжговища, сега бѣхъ наедно но отдѣлены единъ отъ другій чрезъ ѣка желѣзна рѣшетка.